

Φαίδων, ὡς ἔχων 31) τὰς καθαρτικὰς. ἰστέον δὲ ὅτι
 ἰδίως εἴρηται τῆς πολιτικῆς εἶδος, ἢ δικαιοσύνη καὶ
 ἢ σωφροσύνη· δεῖ γὰρ εἰδέναι, ὅτι πᾶσαι μὲν αἱ ἀρε-
 ταὶ συμβάλλονται· μάλιστα δὲ αὐταί. διὰ γὰρ τῆτο
 τῶν αἰετῶν δύο μέμνηται, ὡς ἀμελεσμένων παρὰ
 τοῖς ἀνθρώποις. τὰς γὰρ ἄλλας δύο εἰ καὶ μὴ ὀλοσχε-
 ρῶς, ὅμως εἰδωλικῶς καὶ ψευδωνύμως θέλουσιν εἰδέναι·
 φρονίμους ἑαυτὰς λέγοντες. ὅθεν φασὶ, φρονίμος ἐστὶν
 οἶδε κερδάναι. ὡσαύτως καὶ ἐπὶ ἀνδρείας. αἰδὲ δύο
 αὐταὶ ἀμελεῖνται· χρεία δὲ αὐτῶν, ἐπειδὴ διὰ πάν-
 των τῶν μορίων 32) τῆς ψυχῆς χωρῆσι. ὥσπερ γὰρ
 ὁ τὸ οἰκεῖον πράττων ἔργον ἐν τῇ πόλει καὶ τὰ πρὸς
 ἀξίαν ἐκάστω ἀπονέμων λέγεται δίκαιος, οὕτω καὶ
 ἐν τῇ ψυχῇ δικαιοσύνη κρατεῖ, τῆ λόγος τὸ οἰκεῖον
 πράττοντος, καὶ τῆ θυμὸς καὶ τῆς ἐπιθυμίας. εἰ δὲ
 τῆτο,

zum ἀνεκδότῳ. Ὅτι πρῶτον αὐτὸν [Ἀλκιβιάδην] δεῖ τάττειν τῶν
 Πλατωνικῶν ἀπάντων. ὡς γὰρ ἐν Φαίδρῳ, φησὶ, γελοῖόν ἐστι τὸν ἐπι-
 γόμενον τὰ ἄλλα γινώσκειν, ἑαυτὸν ἀγνοεῖν· δεύτερον ὅτι δεῖ τὰ Σω-
 κράτους Σωκρατικῶς μανθάνειν· λέγεται δὲ ὁ Σωκράτης ἐκ τοῦ Γνωθε
 σεαυτὸν ἐπὶ φιλοσοφίαν ἐλθεῖν. Haec attulit e MSto Sam. Pe-
 titus Miscell. 4, 2. vbi de ordine librorum Platoniorum egisse
 veteres notavit. Albinus in *Introductione ad Platonis sermones*
 p. 19. Ed. Etwall. statuit quidem debere eum ab *Alcibiade priorē*
 lectionem Platonis auspicari, qui ad philosophiae studium omni
 re paratus accedat; tum vero deinceps, contra quam statuit
 Olympiodorus, eundem ad *Phaedonem*, non ad *Gorgiam*, mittit.

31) Σκοπὴς τῆς διαλόγου [de Phaedone loquitur Olympiodorus Comm.
 suo a Forstero allatus p. 393] τὴν χωριστὴν ἀποδῆναι διαγωγὴν
 ψυχῶν ἀπὸ τῆς τοῦ σώματος. De virtutibus purgatoriis supra no-
 tatum not. 27.

32) δι' ἀπάντων τῶν μ., MS, Sangerm.